

kromoprávní výhody na svůj podíl, jakož i práva nakládati s podílem mezi živými nebo na případ smrti, by dům zůstal vlastnictvím šesti představitelů politické strany, tam jmenované, bez omezení na určité osoby. Prohlášením tím, jež je smlouvou mezi spoluvlastníky a pouze je vízíci, omezil povinný své vlastnické právo jediné v poměru k ostatním spoluvlastníkům, kteří, učinivše podobné prohlášení, přijali souhlasný projev povinného. Může tudíž míti prohlášení to účinek jen vůči spoluvlastníkům, nikoli však vůči třetím osobám. Nemohou proto prohlášením tím, jímž nebylo založeno věcné právo podle §u 9 knih. zák., působící i proti neúčastněným třetím osobám, vázání býti věřitelé některého ze spoluvlastníků s tím účinkem, by nemohli žádati uspokojení svých pohledávek exekucí na spoluvlastnický podíl nemovitosti, připsaný povinnému. Na tomto stavu věci nemění ničeho ani knihovní poznámka zákazu zcizení a zavazení, ani, že prohlášení uloženo ve sbírku listin, ježto ani tím nestalo se obligační právo, založené prohlášením, věcným právem podle §u 9 knih. zák., aniž může poznámka ta míti účinek §u 20 a) knih. zák., ježto účinek ten nemohl býti založen prostým prohlášením spoluvlastníků, kteří si navzájem mohli poskytnouti obligační práva, nemohli však tím bez dalších náležitostí omeziti účinky svého vlastnického práva vůči třetím osobám, na smlouvě neúčastněným (§ 364 c) obč. zák.). Není proto překážky, by nebyl povolen vymáhající věřitelce pro pohledávku proti povinnému podle §§ 87 a 88 ex. ř. vnucený vklad zástavního práva bez ohledu na zákaz zcizení a zavazení, knihovně poznamenaný.

Čís. 4102.

Nemocenské pojištění.

Nemocenská pokladna jest dle zákona povinna nésti též náklady na tak zv. první pomoc, avšak jen pod tou podmínkou, že byla nemoc zavčas hlášena.

Ustanovení §u 6 b) zákona ze dne 20. listopadu 1917, čís. 457 ř. zák. nevztahuje se toliko na nemocenské ve smyslu §u 6 (1) čís. 2 zákona ze dne 22. prosince 1920, čís. 689 sb. z. a n., nýbrž i na dávky, uvedené v témž §u, odstavec (1) čís. 1.

(Rozh. ze dne 26. srpna 1924, Rv II 419/24.)

Žalující firma domáhala se na žalované nemocenské pokladně náhrady nákladů, jež vynaložila na opatření nutných léčebných a terapeutických pomůcek při onemocněních a úrazech zaměstnanců svého závodu. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Dovolání uplatňuje jen dovolací důvod nesprávného právního posouzení podle §u 503 čís. 4 c. ř. s., ale opodstatněno není. Jelikož žalobkyně opírá svůj nárok o § 1042 obč. zák., podle kterého, kdo učinil náklad za druhého, jež tento podle zákona sám byl povinen učiniti,

může žádati náhradu, jde především o otázku, zda nemocenská pokladna byla podle zákona povinna vynaložiti náklad, jehož náhrady domáhá se žalobkyně. V tomto směru jsou rozhodny § 6 zákona ze dne 30. března 1888 čís. 33 ř. zák. nově upravený zákonem ze dne 22. prosince 1920 čís. 689 sb. z. a n., podle kterého jest platiti pojišťovací dávky od počátku nemoci a § 6 b) zákona ze dne 20. listopadu 1917, čís. 457 ř. zák. pozdějšími zákony ze dne 15. května 1919, čís. 268 sb. z. a n. a ze dne 22. prosince 1920 čís. 689 sb. z. a n. nedotčený, jenž stanoví, že za první den nemoci pokládá se všeobecně den, kdy nemoc byla hlášena, a že za období před tímto dnem, pokud sahají nazpět dále než 2 týdny, nemocenská podpora se vůbec neposkytuje, jinak však jen tehdy, když pojistník pro překážku nemohl závčas se hlásiti a když nad pochybnost prokáže, že nemoc, spojená s nezpůsobilostí ku práci, a lékařské ošetřování počaly se dříve. Lze tedy souhlasiti s dovoláním, že nemocenská pokladna jest podle zákona povinna nésti i náklady na tak zvanou první pomoc, avšak i tyto — a to právě dovolání přehlíží — jen pod tou podmínkou, že nemoc závčas byla hlášena, jak správně vyslovil již odvolací soud. Názor dovolání, že ustanovení §u 6 b) zákona ze dne 20. listopadu 1917 čís. 457 ř. zák. se vztahuje toliko na nemocenské ve smyslu §u 6 (1) čís. 2 zákona ze dne 22. prosince 1920 čís. 689 sb. z. a n., nikoliv též na dávky, uvedené v odstavci (1) čís. 1 tohoto paragrafu, jest mylným, jak patrně z ustanovení §u 6 (3) tohoto zákona, kde se jako nemocenské podpory výslovně označují dávky, uvedené pod čís. 1 a 2 tohoto paragrafu, z čehož plyne, že pojmy nemocenské podpory a nemocenské jsou pojmy různé, z nichž pojem nemocenské podpory jest širším, obsahuje nejen nemocenské, nýbrž i dávky, uvedené v §u 6 (1) čís. 1 zákona, nejméně tedy také léčiva a terapeutické prostředky. Žalobkyně netvrdila, že případy, o které jde, byly u žalované nemocenské pokladny hlášeny, tím méně, že se tak stalo závčas, a, jelikož nemocenská pokladna v případě, že nemoc nebyla hlášena, dle toho, co shora bylo uvedeno, nebyla podle zákona vůbec povinna k nějakému nákladu, nemohla žalobkyně z a n i takový náklad učiniti a byla již z tohoto důvodu její žaloba zamítnuta právem.

Čís. 4103.

Ponechav zboží dalšímu odběrateli, třebas se slevou, dal kupitel na jevo, že se nechce domáhati zrušení kupu z důvodu správy, třebas byl před tím zboží pozastavil.

Umluveno-li zaslání zboží do ciziny bez překládání, počíná lhůta čl. 347 obch. zák., až zásilka dojde do cizozemského místa určení.

(Rozh. ze dne 27. srpna 1924, Rv I 1037/24.)

Žalobce dodal žalovanému vagon dřeva, jež tento prodal do ciziny. Ježto kupitel žalovaného zboží pozastavil, dal je i žalovaný žalobci k dispozici. Později však dohodl se žalovaný se svým kupitelem v ten rozum, že mu poskytl slevu z ceny, by zboží podržel. Žalobě na zánulacení kupní ceny bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto